

گزارشگر: من هم کارگرم و مشکل

امنیت شغلی دارم ؛ پس نگرانی ام بی مورد نیست.

بیست چهارم آبان ماه هشتاد و پنج

سمیه رمضانی

از جاده قدیم کرج عبور می‌کنم ، آنجا کاری داشتم ، عده ای کارگر را می بینم که تجمع کرده اند؛ تابلو بالا سرم را نگاه می‌کنم " نوشاب" همان کارخانه نوشابه سازی است!

کارگران که تعدادشان حداقل ۲۰۰-۳۰۰ نفر و شاید بیشتر است با صدای بلند، اعتراض می‌کنند یکی از آنان می‌گفت: قراردادی هستیم و امنیت شغلی نداریم ؛ پیش خودم گفتم : من هم کارگرم و مشکل امنیت شغلی دارم ؛ پس نگرانی ام بی مورد نیست.

کارگری می‌گویند : سه ماه حقوق نداده اند هیچ کس هم پاسخگو نیست؛ او می‌گوید : آخر این چه وضعی است که پیش آورده اند مگر ما انسان نیستیم و حق زندگی نداریم !

کارگری می‌گویند: آقایان خیالشان راحت است و غم نان ندارند و ما را آدم حساب نمی‌کنند.

کارگری می‌گویند : بیچاره تر از کارگر هم سراغ دارید ؟ آن یکی می‌گوید: ما فقط باید کار کنیم و اعتراض نکنیم که اگر این چنین کنیم ، پاسخ مدیران این است: اخراج !؟

کارگران از صبح اینجا تجمع کرده اند و مدام فریاد می‌زنند، یکی از آنان با صدای بلند می‌گوید : تا شب اینجاییم تا تکلیف را روشن کنند، راهی اداره می‌شوم و دعا می‌کنم که مشکلات این کارگران حل شود و فردای آن روز اتفاقی به سایت خبرگزاری کار ایران نگاهی می‌اندازم و به دیروز مراجعه می‌کنم ؛ کارگران " نوشاب" به تجمع خود پایان دادند؛ مدیریت قول داده که مشکلات آنان حل شود" .

گزارش : سیمیه رمضانی

تهران- خبرگزاری کار ایران